

ROK 1968

les Trente glorieuses a baby-boom (vysoký počet vysokoškolských studentů), hluboká proměna společnosti, sexuální revoluce

mezinárodní fenomén – kulturní a generační, hippies

módní krajně levicové myšlenky: po válce komunismus, ale po roce 1956 (Maďarsko a odhalení Stalinova kultu osobnosti) třetí svět: castrismus: Kuba, Čína

1968 Nanterre, okupace univerzity, studentské hnutí (jedním z mluvčích Daniel Cohn-Bendit)

květen: policejní zákroky, solidarita dělníků, nespokojených se sociální politikou de Gaulla, červen: vlna stávek

postoj levicových stran rezervovaný a pozdní podpora

část Francouzů strach z revoluční atmosféry, premiér Georges Pompidou vedl jednání s odbory a v létě 1968 vyhrál volby

Charles de Gaulle cítí pokles popularity, a tak referendum o reformě senátu 1969 – odmítnuto, prezident odstoupil a 1970 zemřel

Důsledky:

začal pokles PCF a příklon k jiné extrémní levici, jež dodnes přítomna, většinou ale příklon k Socialistické straně, bývalí studenti ovlivnili přítomností zejména univerzity

lidskoprávní hnutí, zejména ze sexuální revoluce vyšly feminismus (na přelomu století o základní práva, nyní o rovnost s muži, proti patriarchátu, inspirací Simone de Beauvoir) a LGBT – to ale hlavně za Mitterranda v důsledku epidemie AIDS

70. léta dobou reforem, za liberálního prezidenta Valéry Giscarda d'Estainga: podpora rovného vzdělávání, legalizace potratů, rozšíření sociálního zabezpečení a konec státního monopolu na TV a rádio, další vlna reforem a velké naděje po nástupu levice k moci po vítězství Mitterranda v prezidentských volbách 1981.